

Istvándi Református Egyházközség
Lelkészbeiktatás - 2011. 07. 31.

135 zsoltár 1 verse

1. Hoz - zád ki - ál - tok, ke - gyes U - ram,
Én se - git - sé - gem és kő - vá - ram!
Hall - gass meg ke - gyel - me - sen en - gem!
Ne hall - gass el, mert el kell vesz - nem!
A - zok - hoz ha - son - ló lé - szek,
Kik - nek a ko - rón - sá he - lyekt!

28. zsoltár

3. Áldott légyen a nagy Úr Isten, Ki meghallgata kérésemben! Az Úr énnékem erősségem, Én Paizsom és segedelmem; Örvend szívem és énekben Dicsérem őtet szüntelen.

4. Az Úr én népemnek ereje, A Krisztusnak nagy erőssége. Tartsd meg azért a te népedet, És áldjad meg örökségedet: Legeltessed és vigasztald, És örökké felmagasztald!

Hősök emlékművénél 418 / 1 és 4. versek (Dallam 28.zsoltár)

1. Uram majd egyszer feltámadnak, Kik a sírhalmokban szunnyadnak, Áldott kezed, tágas tért nyitott, Hol a síralom húzott kárpitot, Jó majd a boldog kikelet, elúzi a hosszú telet.

4. Jézus ki Isteni erővel, Megvívta a gyász temetővel, S feltámadtaknak vagy zsengeje, Kössön Hozzád szád szent Igéje; Téged követvén úgy éjünk Hogy sírunktól mi se féljünk.
(Negyedik oldal)

1. Áld - já - tok az Úr ne - vét,
A - kik né - ki szol - gál - tok!
Ma - gasz - tal - já - tok ő - tet,
Kik hív szol - gá - i vagy - tok,
Kik ál - lo - tok há - zá - ban
És jár - tok tor - ná - ci - ban.

(Első oldal)

397 (419) Csomasz Tóth Kálmán teológiai professzor fordítása

1. Ó, Si-on, éb-redj, töltsd be kül-de-té-sed,
 Mondd a vi-lág-nak: haj-na-lod kö-zel!
 Mert nem hagy az, ki né-pe-ke-t te-rem-tett,
 Sen-kit sem éj-ben, bűn-ben vesz-ni el.
 Légy ö-röm-mon-dó bé-ke-kö-vet,
 Hir-desd: a Sza-ba-dí-tó el-kö-zel-ge-tett!

2. Lásd: millióknak lelke megkötözve, Rabláncként hordoz sötét bűnöket; Nincs kitől hallja: Megváltónk keresztje Mily gazdag élet kútja lett neked. Légy örömmondó békekövet, Hirdesd: a szabadító elközelgetett!

(Második oldal)

(Harmadik oldal ►►►)

368. (248) Szegedi Kis István éneke kálmáncsai püspök

1. Jö-vel, Szent-lé-lek Is-ten,
 Tarts meg min-ket I-géd-ben,
 Ne lé-gyünk se-tét-ség-ben:
 Ma-rad-junk i-gaz hit-ben.

254 (364) Sztáray Mihály baranyai püspök éneke

1. Min-den-ko-ron ál-dom az én U-ra-mat,
 Ki-től vá-rom én min-den ol-tal-ma-mat.
 Ben-ne ve-tem min-den bi-zo-dal-ma-mat,
 Min-den-ko-ron di-csé-rem, mint U-ra-mat.